

трѣбва сега ни земята, но не само къмъ себе си да бждемъ внимателни, но и къмъ всички останали. Приятелски, братски трѣбва да се отнасяме споредъ онзи великъ Божественъ животъ. Това искалъ да каже и Христосъ съ думитѣ. „Ако житното зърно не падне на земята, само остава, но ако падне, обаче то се размножава и дава блага на свѣта“. Казва се още: „Когато грѣшницитѣ въ свѣта се увеличаватъ свѣтътъ страда, но когато праведницитѣ се увеличаватъ, свѣтътъ благува“. Ние искаме, щото житното зърно въ свѣта да се увеличи а щомъ житното зърно се увеличи това сж праведнитѣ хора. Ние искаме, като дойде тази вълна въ свѣта всѣки отъ васъ да вземе толкова, колкото му трѣбва. Да не мислите, че и втори пѣтъ ще дойде тази вълна. Не, тя нѣма да дойде втори пѣтъ. Тази вълна ще повдигне не само васъ на една по-висока степенъ, но и всички животни, всички растения и минерали, а ония, които не подемe, ще останатъ за вѣ бждаще. Помнете втора вълна нѣма да дойде, защото въ природата нѣма повторение на нѣщата. Ако останетѣ за бждещето, тогава условията ще бждатъ по-тежки.

И тъй, азъ ви желая да бждите посадени въ почвата на Любовьта като житното зърно и едни отъ васъ да принесатъ плодъ 30, други-60, а трети-100.

Бѣседа, държана отъ Учителя на 4 априль, 1926 г.
въ гр. Софiя.